

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 11.1.2008
KOM(2007) 873 slutlig

2007/0299 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats
territorium**

(kodifierad version)

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. Inom "Medborgarnas Europa" fäster kommissionen stor vikt vid att gemenskapsrätten förenklas och förtydligas så att den blir mer tillgänglig och begriplig för medborgarna och därmed ger dem nya möjligheter och tillfällen att utöva de särskilda rättigheter som de kan åberopa.

Ett hinder för att uppnå detta mål är dock att ett stort antal bestämmelser som har ändrats flera gånger och ofta på ett väsentligt sätt finns spridda i såväl den ursprungliga rättsakten som i senare ändringsrättsakter. För att kunna fastställa vilka bestämmelser som gäller fordras därför att ett stort antal rättsakter kontrolleras och jämförs.

Gemenskapsrättens klarhet och överskådlighet är därför beroende av att ofta ändrade bestämmelser kodifieras.

2. Genom sitt beslut av den 1 april 1987 gav kommissionen¹ sina avdelningar i uppdrag att kodifiera rättsakter senast efter det att de ändrats för tionde gången, samtidigt som den underströk att detta var en minimiregel, och att avdelningarna i syfte att uppnå en klar och begriplig gemenskapslagstiftning borde sträva efter att med ännu kortare mellanrum kodifiera de texter som de har ansvar för.

3. Detta bekräftades i ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Edinburgh² i december 1992, där också betydelsen av en kodifiering betonades, eftersom den garanterar rättssäkerhet i fråga om vilken lag som är tillämplig vid en viss tidpunkt i en viss fråga.

Kodifieringen skall genomföras i enlighet med gemenskapens normala lagstiftningsförfarande.

Eftersom rättsakterna inte får ändras i sak vid en kodifiering har Europaparlamentet, rådet och kommissionen i ett interinstitutionellt avtal av den 20 december 1994 enats om en påskyndad arbetsmetod i syfte att snabbt kunna anta kodifierade rättsakter.

4. Detta förslag avser en kodifiering av rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium³. Det nya direktivet ersätter de olika rättsakter som omfattas av kodifieringen⁴. Förslaget följer de kodifierade texterna vad beträffar innehållet i sak och begränsar sig därmed till att föra samman texterna, vilket innebär att de ändringar som krävs till följd av kodifieringen endast är av formell karaktär.

¹ KOM(87) 868 PV.

² Se bilaga 3 till del A i slutsatserna.

³ Genomfört i enlighet med kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet - Kodifiering av gemenskapens regelverk, KOM(2001) 645 slutlig.

⁴ Bilaga II, del A, till detta förslag.

5. Detta förslag till kodifiering har utarbetats på grundval av en föregående konsolidering på alla officiella språk av texten i direktiv 93/7/EEG och i ändringsrättsakter, som genomförts av Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer med hjälp av ett databehandlingssystem. I de fall artiklarna har numrerats om framgår förhållandet mellan de gamla och nya artikelnumren av en tabell i bilaga III till det kodifierade direktivet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget², och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 93/7/EEG av den 15 mars 1993 om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium³ har ändrats flera gånger⁴ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.
-

↓ 93/7/EEG skäl 2 (anpassad)

- (2) Enligt villkoren och med de begränsningar som anges i artikel 30 i fördraget behåller medlemsstaterna rätten att definiera sina nationella skatter och att vidta nödvändiga åtgärder för att skydda dem.

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EGT L 74, 27.3.1993, s. 74. Direktivet senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/38/EG (EGT L 187, 10.7.2001, s. 43).

⁴ Se bilaga II, del A.

↓ 93/7/EEG skäl 3 (anpassad)

- (3) Ett system bör därför ☒ vidmakthållas ☐ som gör det möjligt för medlemsstaterna att säkerställa återförandet till sitt territorium av kulturföremål som klassas som nationella skatter enligt artikel 30 i fördraget och som har förts bort från deras territorium i strid med ovan nämnda nationella åtgärder eller mot rådets förordning [(EEG) nr 3911/92 av den 9 december 1992] om export av kulturföremål⁵. Tillämpningen av systemet bör vara så enkel och effektiv som möjligt. För att underlätta samarbete vad avser återlämnande bör tillämpningsområdet begränsas till artiklar som tillhör gemensamma kategorier av kulturföremål. Bilaga I till detta direktiv är följaktligen inte avsedd att definiera föremål som klassas som *nationella skatter* enligt artikel 30, utan endast kategorier av föremål som kan klassas som sådana och följaktligen omfattas av det förfarande för återlämnande som införs genom detta direktiv.

↓ 93/7/EEG skäl 4

- (4) Kulturföremål som klassas som nationella skatter och som utgör en integrerad del av offentliga samlingar eller inventarier i kyrkliga institutioner, men som inte faller under dessa gemensamma kategorier, bör också omfattas av detta direktiv.

↓ 93/7/EEG skäl 5 (anpassad)

- (5) Administrativt samarbete bör ☒ upprätthållas ☐ mellan medlemsstaterna vad avser nationella skatter i nära anknytning till samarbetet om stulna konstföremål. Detta samarbete skall särskilt omfatta registrering hos Interpol och andra kvalificerade organ, som upprättar liknande förteckningar över försvunna, stulna eller olagligen bortförda kulturföremål som utgör del av medlemsstaternas nationella skatter och offentliga samlingar.

↓ 93/7/EEG skäl 6 (anpassad)

- (6) Det förfarande som ☒ föreskrivs i ☐ detta direktiv är ☒ en del av samarbetet ☐ mellan medlemsstaterna på detta område inom ramen för den inre marknaden. Syftet är ömsesidigt erkännande av relevanta nationella lagar. Det bör därför särskilt införas bestämmelser att kommissionen biträds av en rådgivande kommitté.

↓ 93/7/EEG skäl 7 (anpassad)

- (7) Förordning [(EEG) nr 3911/92] inför tillsammans med detta direktiv ett gemenskapssystem för att skydda medlemsstaternas kulturföremål.

⁵ EGT L 395, 31.12.1992, s. 1. ☒ Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1). ☐

- (8) Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i bilaga II del B.
-

↓ 93/7/EEG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- 1) *Kulturföremål*:
 - a) ett föremål som före eller efter dess olagliga bortförande från en medlemsstats territorium, klassas som tillhörande "nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde" enligt nationell lagstiftning eller administrativa förfaranden, allt i enlighet med artikel 30 i fördraget,

och
 - b) som tillhör en av de kategorier som anges i bilaga I eller som inte tillhör en av dessa kategorier men utgör en integrerad del av
 - i) offentliga samlingar förtecknade hos muséer, arkiv eller biblioteks bevarade samlingar,
 - ii) inventarier i kyrkliga institutioner.
- 2) *offentliga samlingar*: samlingar som ägs av en medlemsstat, av en lokal eller regional myndighet i medlemsstaten eller av en institution som är belägen på medlemsstatens territorium och som definieras som offentlig enligt medlemsstatens lagstiftning och som är antingen medlemsstatens eller den lokala eller regionala myndighetens egendom eller på betydande sätt finansieras av dessa.
- 3) *Olagligen förts bort från en medlemsstats territorium*:
 - a) förts bort från en medlemsstats territorium i strid med dess regler om skydd för nationella skatter eller i strid med förordning [(EEG) nr 3911/92], eller
 - b) inte återlämnats efter en tidsbegränsad laglig utförsel eller varje brott mot något annat villkor som gäller för en sådan utförsel.
- 4) *Återkrävande medlemsstat*: den medlemsstat från vars territorium kulturföremålet olagligen har förts bort.
- 5) *Krävd medlemsstat*: den medlemsstat på vars territorium ett kulturföremål som olagligen förts bort från en annan medlemsstats territorium befinner sig.

- 6) *Återlämnande*: det fysiska återlämnandet av kulturföremålet till den återkrävande medlemsstatens territorium.
- 7) *Innehavare*: den person som fysiskt innehar kulturföremålet för sin egen räkning.
- 8) *Mellanhand*: den person som fysiskt innehar kulturföremålet för annans räkning.

Artikel 2

Kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium skall återlämnas i enlighet med det förfarande och under de omständigheter som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 3

Varje medlemsstat skall utse en eller flera centrala myndigheter som skall utföra de uppgifter som föreskrivs i detta direktiv.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om alla de centrala myndigheter som de utser enligt denna artikel.

Kommissionen skall offentliggöra en förteckning över de centrala myndigheterna och varje ändring som berör dem i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Medlemsstaternas centrala myndigheter skall samarbeta och främja samråd mellan medlemsstaternas behöriga nationella myndigheter. De sistnämnda myndigheterna skall särskilt utföra följande uppgifter:

- 1) Efter ansökan från den återkrävande medlemsstaten efterforska ett närmare angivet kulturföremål som olagligen har förts bort från dess territorium och identifiera innehavaren och/eller mellanhanden. Ansökan måste innehålla all information som behövs för att underlätta efterforskningen, särskilt beträffande föremålets faktiska eller förmodade belägenhet.
- 2) Underrätta de berörda medlemsstaterna då ett kulturföremål påträffats på det egna territoriet och då det rimligen kan antas att det olagligen har förts bort från en annan medlemsstats territorium.
- 3) Göra det möjligt för de behöriga myndigheterna i den återkrävande medlemsstaten att kontrollera att föremålet i fråga är ett kulturföremål, förutsatt att kontrollen görs inom två månader efter den underrättelse som föreskrivs i punkt 2. Om den inte görs inom den föreskrivna tiden skall punkt 4 och 5 inte tillämpas.
- 4) Vidta alla nödvändiga åtgärder i samarbete med den berörda medlemsstaten för det fysiska bevarandet av kulturföremålet.
- 5) Genom nödvändiga interimistiska åtgärder förhindra varje handling som syftar till att undvika ett återlämnandeförfarande.

- 6) Uppträda som förmedlare mellan innehavaren och/eller mellanhanden och den återkrävande medlemsstaten med avseende på återlämnandet. För detta ändamål kan de behöriga myndigheterna i den krävda medlemsstaten, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5, först underlätta genomförandet av ett skiljeförfarande i enlighet med den nationella lagstiftningen i den krävda staten och förutsatt att den återkrävande staten och innehavaren eller mellanhanden samtycker.

Artikel 5

Den återkrävande medlemsstaten kan hos den behöriga domstolen i den krävda medlemsstaten väcka talan mot innehavaren eller, om sådan saknas, mot mellanhanden i avsikt att säkerställa återlämnandet av ett kulturföremål som olagligen har förts bort från dess territorium.

Talan kan upptas till prövning endast om till ansökan bifogats

- a) en handling som beskriver det begärda föremålet och som anger att det är ett kulturföremål,
- b) en förklaring från de behöriga myndigheterna i den återkrävande medlemsstaten att kulturföremålet olagligen förts bort från dess territorium.

Artikel 6

Den centrala myndigheten i den återkrävande medlemsstaten skall genast underrätta den centrala myndigheten i den krävda medlemsstaten om att talan väckts om återlämnandet.

Den centrala myndigheten i den krävda medlemsstaten skall genast underrätta de centrala myndigheterna i de andra medlemsstaterna.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna skall i sin lagstiftning föreskriva att sådan talan om återlämnande som avses i detta direktiv inte får väckas mer än ett år efter det att den återkrävande medlemsstaten fått vetskap om var kulturföremålet finns och om innehavarens eller mellanhandens identitet.

En sådan talan kan i alla händelser inte väckas mer än 30 år efter det att föremålet olagligen fördes bort från den återkrävande medlemsstatens territorium. Emellertid gäller för föremål som utgör en del av sådana offentliga samlingar som anges i artikel 1.1 och för kyrkliga föremål i de medlemsstater där de åtnjuter särskilt skydd enligt nationell lagstiftning en tidsgräns för talan om återlämnande om 75 år, utom i medlemsstater där talerätten inte är föremål för någon tidsgräns eller i sådana fall där bilaterala överenskommelser mellan medlemsstater föreskriver en tid som överstiger 75 år.

2. Talan om återlämnande kan inte väckas om bortförandet från den återkrävande medlemsstatens territorium inte längre är olagligt vid den tidpunkt då talan väcks.

Artikel 8

Om inte något annat föreskrivs i artiklarna 7 och 13 skall den behöriga domstolen besluta om återlämnande av kulturföremålet i fråga, om domstolen finner att detta är ett kulturföremål och att det olagligen har förts bort från det nationella territoriet.

Artikel 9

Då återlämnande av föremålet beslutas skall den behöriga domstolen i de krävda staterna tillerkänna innehavaren en sådan ersättning som den bedömer skälig med hänsyn till omständigheterna i fallet, förutsatt att den finner att innehavaren visat vederbörlig omsorg och uppmärksamhet vid anskaffandet av föremålet.

Bevisbördan skall avgöras av lagstiftningen i den krävda medlemsstaten.

Då det gäller gåva eller arv skall innehavaren inte vara i en förmånligare ställning än den som han förvärvade föremålet från.

Den återkrävande medlemsstaten skall betala ersättningen vid återlämnandet av föremålet.

Artikel 10

Kostnader som uppstått vid verkställigheten av ett beslut om återlämnande av ett kulturföremål skall bäras av den återkrävande medlemsstaten. Samma sak gäller för kostnaderna för de åtgärder som anges i artikel 4.4.

Artikel 11

Betalning av skälig ersättning och de kostnader som avses i artiklarna 9 och 10 skall inte påverka den återkrävande medlemsstatens rätt att kräva betalning av de personer som är ansvariga för det olagliga bortförandet av kulturföremålet.

Artikel 12

Äganderätten till kulturföremålet efter återlämnande skall avgöras av den återkrävande medlemsstatens lag.

Artikel 13

Detta direktiv skall bara gälla kulturföremål som olagligen förts bort från en medlemsstats territorium från och med den 1 januari 1993.

Artikel 14

1. Varje medlemsstat kan utsträcka sin förpliktelse att återlämna kulturföremål till att omfatta även andra kategorier av föremål än de som finns angivna i bilaga I.

2. Varje medlemsstat kan tillämpa det förfarande som föreskrivs i detta direktiv på framställning om återlämnande av kulturföremål som olagligen förts bort från andra medlemsstaters territorium före den 1 januari 1993.

Artikel 15

Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av de civil- och straffrättsliga åtgärder som kan vidtas enligt medlemsstaternas nationella lagstiftning av den återkrävande medlemsstaten och/eller ägaren av ett kulturföremål som har stulits.

↓ 93/7/EEG (anpassad)

Artikel 16

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen vart tredje år överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv.

2. Vart tredje år skall kommissionen framlägga en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av detta direktiv.

3. Rådet skall på förslag av kommissionen, vart tredje år se över och när det är lämpligt revidera de belopp som anges i bilaga I på grundval av de ekonomiska och monetära indextalen inom gemenskapen.

↓ 93/7/EEG

Artikel 17

Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 8 i förordning [(EEG) nr 3911/92].

Kommittén skall undersöka varje fråga om tillämpningen av bilaga I till detta direktiv som tas upp av ordföranden antingen på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstats företrädare.

↓ 93/7/EEG (anpassad)

Artikel 18

Medlemsstaterna skall ☒ underrätta kommissionen om ☒ de lagar och andra författningar ☒ som de sätter i kraft ☒ för att följa detta direktiv.

↓ 93/7/EEG

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

↓

Artikel 19

Direktiv 93/7/EG i dess lydelse enligt de direktiv som anges i bilaga II del A, skall upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i bilaga II del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet skall anses som hänvisningar till detta direktiv och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 20

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

↓ 93/7/EEG

Artikel 21

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den [...]

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
[...]

På rådets vägnar
Ordförande
[...]

BILAGA I

Kategorier som avses i artikel 1.1 b och som föremål som klassas som *nationella skatter* enligt artikel 30 i fördraget måste tillhöra för att kunna återlämnas enligt detta direktiv

- A.
1. Arkeologiska föremål som är äldre än 100 år och som härrör från
 - utgrävningar och fynd på land eller under vatten,
 - arkeologiska fyndplatser,
 - arkeologiska samlingar.
 2. Föremål som utgör en integrerad del av söndertagna konstnärliga, historiska eller religiösa minnesmärken som är äldre än 100 år.
-

↓ 96/100/EG artikel 1.1 a

3. Tavlor och målningar, andra än de i kategori 4 eller 5 som utförts helt för hand, på vilket underlag och i vilket material som helst¹.
-

↓ 96/100/EG artikel 1.1 b

4. Akvareller, gouacher och pasteller som utförts helt för hand på vilket underlag som helst¹.
-

↓ 96/100/EG artikel 1.1 c

5. Mosaiker andra än de som är klassificerade i kategorierna 1 och 2 som utförts helt för hand i vilket material som helst och teckningar som utförts helt för hand på vilket underlag och i vilket material som helst¹.
-

↓ 93/7/EEG

6. Originalgrafik, grafiska blad, silkscreentryck och litografier med deras respektive matriser och originalaffischer¹.
7. Originalskulpturer eller originalstatyer och kopior, framställda enligt samma process som originalet¹ och som inte tillhör kategori 1.
8. Fotografier, film och negativ av dessa¹.
9. Inkunabler och manuskript, inklusive kartor och partitur, enstaka eller i samlingar¹.

¹ Som är äldre än femtio år och inte tillhör upphovsmannen.

10. Böcker som är äldre än 100 år, enstaka eller i samlingar.
11. Tryckta kartor äldre än 200 år.
12. Arkiv och däri ingående delar, som är äldre 50 år, på vilket underlag och i vilket medium som helst.
13. a. Samlingar² och föremål från zoologiska, botaniska, mineralogiska eller anatomiska samlingar.
- b. Samlingar² av historiskt, paleontologiskt, etnografiskt eller numismatiskt intresse.
14. Transportmedel som är äldre än 75 år.
15. Andra antikviteter som inte tillhör kategorierna A1-A14 och som är äldre än 50 år.

Kulturföremålen i kategorierna A1-A15 omfattas av detta direktiv bara om deras värde motsvarar eller överstiger de ekonomiska gränsvärdena i del B.

B. Ekonomiska gränsvärden tillämpliga på vissa kategorier i del A (i euro)

↓ 2001/38/EG artikel 1.1

VÄRDE:

oavsett värde

↓ 93/7/EEG

- 1 (arkeologiska föremål)
- 2 (delar av minnesmärken)
- 9 (inkunabler och manuskript)
- 12 (arkiv)

15 000

- 5 (mosaiker och teckningar)
- 6 (gravyrer)
- 8 (fotografier)

² Enligt definitionen av domstolen i dess dom i mål 252/84: "Samlarföremål enligt nr 99.05 i Gemensamma tulltaxan är föremål som har de egenskaper som krävs för att ingå i en samling, dvs. föremål som är relativt sällsynta, som normalt inte används för sitt ursprungliga ändamål, är föremål för speciella transaktioner utanför den normala handeln med liknande bruksföremål och är av högt värde".

- 11 (tryckta kartor)

↓ 96/100/EG artikel 1.2

30 000

- 4 (Akvareller, gouacher och pasteller)

↓ 93/7/EEG

50 000

- 7 (statyer)
- 10 (böcker)
- 13 (samlingar)
- 14 (transportmedel)
- 15 (alla andra föremål)

150 000

- 3 (tavlor)

Bedömningen av om villkoren för det ekonomiska gränsvärdet är uppfyllda måste göras när återlämnande begärs. Det ekonomiska värdet är det som föremålet har i den återkrävande medlemsstaten.

↓ 2001/38/EG artikel 1.2
(anpassad)

För de medlemsstater som inte har euro som valuta skall de värden som uttrycks i euro i ☒ denna bilaga ☒ omräknas och uttryckas i nationell valuta till växelkursen av den 31 december 2001 publicerad i *Europeiska unionens officiella tidning*. Detta motvärde i nationell valuta skall ses över vartannat år med början den 31 december 2001. Motvärdet skall beräknas utifrån en genomsnittlig dagskurs för dessa valutor uttryckta i euro under 24 månader bakåt räknat från den sista augusti före den 31 december då översynen utförs. Denna beräkningsmetod skall på kommissionens förslag granskas av den rådgivande kommittén för kulturföremål, i princip två år efter det att den tillämpats för första gången. Vid varje översyn skall värden uttryckta i euro och motvärden i nationell valuta regelbundet offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* under de första dagarna i november före den dag då översynen utförs.

BILAGA II

Del A

Upphävt direktiv och en förteckning över dess efterföljande ändringar

(som avses i artikel 19)

Rådets direktiv 93/7/EEG	(EGT L 74, 27.3.1993, s. 74)
Europaparlamentets och rådets direktiv 96/100/EG	(EGT L 60, 1.3.1997, s. 59)
Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/38/EG	(EGT L 187, 10.7.2001, s. 43)

Del B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning

(hänvisningar i artikel 19)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
93/7/EEG	15.12.1993 ¹
96/100/EG	1.9.1997
2001/38/EG	31.12.2001

¹ Sista dagen för införlivande för Belgien, Tyskland och Nederländerna var den 15 mars 1994.

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 93/7/EEG	Detta direktiv
Artikel 1.1 första strecksatsen	Artikel 1.1 a
Artikel 1.1 andra strecksatsen	Artikel 1.1 b
Artikel 1.1 andra strecksatsen första understrecksatsen	Artikel 1.1 b i
Artikel 1.1 andra strecksatsen första understrecksatsen andra stycket	Artikel 1.2
Artikel 1.1 andra strecksatsen andra understrecksatsen	Artikel 1.1 b ii
Artikel 1.2 första strecksatsen	Artikel 1.3 a
Artikel 1.2 andra strecksatsen	Artikel 1.3 b
Artikel 1.3 - 1.7	Artikel 1.4 - 1.8
Artiklarna 2 till 4	Artiklarna 2 till 4
Artikel 5 första stycket	Artikel 5 första stycket
Artikel 5 andra stycket, första strecksatsen	Artikel 5 andra stycket a
Artikel 5 andra stycket, andra strecksatsen	Artikel 5 andra stycket b
Artiklarna 6 till 15	Artiklarna 6 till 15
Artikel 16.1 och 16.2	Artikel 16.1 och 16.2
Artikel 16.3	_____
Artikel 16.4	Artikel 16.3
Artiklarna 17 och 18	Artiklarna 17 och 18
Artikel 19	Artikel 21
_____	Artikel 19
_____	Artikel 20
Bilaga del A punkterna 1 - 3	Bilaga I del A punkterna 1 - 3

Bilaga del A punkt 3a

Bilaga del A punkterna 4 - 14

Bilaga del B

Bilaga del A punkt 4

Bilaga del A punkterna 5 - 15

Bilaga I del B

Bilaga II

Bilaga III
